VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 173)**

z dnia 11 lipca 2013 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 173)

11 lipca 2013 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– komisyjny projekt uchwały Sejmu RP – w trybie art. 148cc ust. 1 regulaminu Sejmu – zawierający uzasadnioną opinię w sprawie niezgodności z zasadą pomocniczości projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów (COM(2013) 296 wersja ostateczna),

– w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Wniosek dotyczący decyzji Rady ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte na forum HELCOM i IMO w sprawie uznania Morza Bałtyckiego za obszar kontroli emisji tlenków azotu (NECA) (COM(2013) 300 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (15 lipca 2013 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach,

– w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin, zmieniający dyrektywy Rady 98/56/WE, 2000/29/WE i 2008/90/WE, rozporządzenia (WE) nr 178/2002, (WE) nr 882/2004 i (WE) nr 396/2005, dyrektywę 2009/128/WE i rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 oraz uchylający decyzje Rady 66/399/EWG, 76/894/EWG i 2009/470/WE (COM(2013) 327 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego niektóre przepisy

przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr […] [RD] w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014 i zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 i rozporządzenie (UE) nr […] [DP], (UE) nr […][HZ] i (UE) nr […] [sCMO] w zakresie ich stosowania w roku 2014 (COM(2013) 226 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej Zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityki gospodarczej państw członkowskich, których walutą jest euro (COM(2013) 379 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– sprawy bieżące.

W posiedzeniu udział wzięli: **Anna Wypych-Namiotko** podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wraz ze współpracownikami, **Krystyna Gurbiel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Jacek Dominik** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – zastępca dyrektora Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz, Joanna Heger** z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Przemysław Sadłoń** – legislator z Biura Legislacyjnego, **Elżbieta Berkowska, Marek Jaśkowski, Dorota Ogryczak, Dorota Olejniczak** – specjaliści z Biura Analiz Sejmowych, prof. **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam państwa ministrów i towarzyszące im osoby.

Chciałabym przypomnieć o propozycji ograniczeń czasowych: 5 minut dla posła sprawozdawcy, 3 minuty dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz pierwszy i 1 minuta dla posła zabierającego głos po raz drugi. Od jednego z posłów dostałam prezent – trzyminutową klepsydrę. Mam nadzieję, że nie będzie niezbędna. Czy do trybu prowadzenia obrad mają państwo uwagi? Nie widzę zgłoszeń.

Czy są uwagi do porządku obrad? Ja mam jedną uwagę. Na prośbę pani minister Wypych-Namiotko i za zgodą pani minister Gurbiel chciałabym zaproponować, aby pkt 5 rozpatrzyć zaraz po pkt 1, przed punktami dotyczącymi rolnictwa. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu państwa posłów, to uznam to za zgodę na zmianę porządku obrad. Sprzeciwu nie słyszę. Czy są inne uwagi do porządku dziennego? Nie słyszę. Porządek został przyjęty.

Przechodzimy do pkt 1 – dokument COM (2013) 296, czyli rozpatrzenie komisyjnego projektu uchwały zawierającego uzasadnioną opinię w sprawie niezgodności z zasadą pomocniczości projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów. Przypominam państwu, że na posiedzeniu w dniu 5 lipca Komisja przeprowadziła dyskusję, a następnie przyjęła opinię, w której uznała wyżej wymieniony projekt za niezgodny z zasadą pomocniczości. Proponuję, abyśmy przyjęli teraz projekt uchwały w tej sprawie. W dniu 10 lipca 2013 r. został on państwu dostarczony drogą elektroniczną. Czy ktoś z państwa chciałaby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę zgłoszeń. Czy pani minister chciałaby zabrać głos?

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Anna Wypych-Namiotko:

Nie, dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Biuro Legislacyjne? Nie słyszę. Czy jest sprzeciw wobec propozycji przyjęcia projektu uchwały? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła projekt uchwały Sejmu zawierający uzasadnioną opinię, dokument COM (2013) 296.

Pozostaje nam jeszcze wybór posła, który będzie reprezentował Komisję. Chciałabym się podjąć tego zadania, jeśli państwo posłowie nie wyrażą sprzeciwu, wówczas w imieniu Komisji będę prezentowała ten projekt na posiedzeniu plenarnym Sejmu. Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja wyznaczyła mnie, za co bardzo dziękuję, na sprawozdawcę w tym punkcie.

Przechodzimy do pkt 2, czyli dokumentu COM (2013) 300. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Annę Wypych-Namiotko, podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Oddaję pani głos.

Podsekretarz stanu w MTBiGM Anna Wypych-Namiotko:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte na forum międzynarodowym, w tym wypadku forum organizacji HELCOM i Międzynarodowej Organizacji Morskiej, w sprawie uznania Morza Bałtyckiego za obszar kontroli emisji tlenków azotu, czyli tzw. NECA. Celem projektu decyzji Rady jest przede wszystkim opracowanie skoordynowanego stanowiska państw członkowskich Unii, aby podczas posiedzeń, na których będą te sprawy zatwierdzane – w przypadku HELCOM jest to posiedzenie przewodniczących delegacji Konwencji Helsińskiej i najbliższe posiedzenie planowane jest w dniach 3-4 września 2013 r., zaś posiedzenie komitetu Międzynarodowej Organizacji Morskiej do spraw ochrony środowiska morskiego MEPC, które odbędzie się na koniec marca, początek kwietnia przyszłego roku – państwa europejskie przedstawiły skoordynowaną, uzgodnioną decyzję w zakresie przedłożenia wniosku krajów basenu Morza Północnego, czyli 8 państw, w sprawie utworzenia obszaru kontroli emisji tlenów azotu. Oznaczałoby to, że obszar Morza Bałtyckiego wchodzi w przepisy dotyczące ograniczenia emisji tlenków azotu przez statki handlowe, jako pierwszy w Europie.

Taka decyzja nie jest aktem prawnym, natomiast stanowisko rządu do tej decyzji jest negatywne ze względów merytorycznych. Nie odnosiliśmy się, jako rząd, do podstawy prawnej podejmowania takiej decyzji, chociaż zrobiły to inne państwa. Stanowisko rządu jest negatywne ze względu na dwa warunki, które rząd sformułował w trakcie prac nad tą decyzją. Pierwszym warunkiem jest utrzymanie przesunięcia daty wejścia w życie przepisów dotyczących ograniczenia emisji tlenków azotu globalnie dla świata. Obecnie mamy tzw. trzeci warunek, trzeci poziom NECA. Ma on przepisy dotyczące wdrożenia do 1 stycznia 2016 r., zaś na ostatnim posiedzeniu komitetu do spraw ochrony środowiska, czyli MEPC, przyjęto propozycję przesunięcia tego terminu na rok 2021. W związku z powyższym nasz rząd, który od początku był w dyskusji w opozycji, uważając, że nie należy podnosić standardów ochrony ekologicznej na Morzu Bałtyckim i tylko dla Morza Bałtyckiego, chociażby ze względu na przyjęte wcześniej przepisy dotyczące ograniczenia emisji siarki, postawił warunek przesunięcia tego terminu. Ponieważ w tej chwili na forum IMO te przepisy się uprawomocniają, a uprawomocnią się dopiero na następnym posiedzeniu komitetu do spraw ochrony środowiska w marcu 2014 r., to taki warunek utrzymujemy.

Drugi wniosek związany jest w tym, że na forum HELCOM państwa obszaru Morza Bałtyckiego współpracując z niektórymi państwami, które są jednocześnie państwami Morza Północnego, przyjęły propozycję, aby oba obszary – Morze Północne i Morze Bałtyckie – w tym samym czasie zgłosiły swoje obszary jako obszary ograniczenia emisji tlenków azotu. Podczas gdy wniosek o ustanowienie obszaru Morza Bałtyckiego obszarem NECA jest gotowy, wniosek dotyczący państw Morza Północnego nie jest jeszcze gotowy. To był drugi warunek Polski, abyśmy potraktowali te dwa obszary równolegle,

żeby Morze Północne i Morze Bałtyckie razem przedłożyły wnioski do IMO. Nasza decyzja jest więc w tym momencie negatywna, ponieważ na razie ten problem nie został pozytywnie rozpatrzony.

Dyskusyjna może być także zasadność wydania takiej decyzji, chociaż w opinii MSZ nie ma podstaw prawnych do kwestionowania podstawy prawnej wydania decyzji na podstawie art. 191 w połączeniu z art. 218 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Decyzja dotycząca stanowisk, jakie powinna zająć Unia na forum danej organizacji międzynarodowej lub spotkaniu stron konwencji, nawet w przypadku gdy Unia nie jest członkiem tej organizacji lub stroną konwencji, stanowisko rządu odnosi się do jej treści, stąd negatywne stanowisko w stosunku do treści. Natomiast są takie państwa, które kwestionują zasadność tej decyzji ze względu na proporcje. Skoordynowana decyzja podejmowana jest przez 28 państw, zaś sprawa w tym wypadku dotyczy 8 państw Morza Bałtyckiego.

W związku z powyższym proszę Wysoką Komisję o zaakceptowanie negatywnego stanowiska rządu do tej decyzji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Pan poseł sprawozdawca Tadeusz Arkit ma w tym czasie posiedzenie równoległe, na którym musiał być. W jego imieniu wypowie się pan poseł Mariusz Grad. Bardzo proszę.

Poseł Mariusz Grad (PO):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, pani minister, jak pani wspomniała, projekt decyzji Rady ukierunkowany jest na działania zmierzające do stworzenia wspólnego stanowiska krajów Unii Europejskiej w sprawie utworzenia obszaru kontroli emisji NECA nad Morzem Bałtyckim, jakie ma być zajęte na forum HELCOM, a następnie przedłożone na posiedzeniu komitetu Międzynarodowej Organizacji Morskiej do spraw ochrony środowiska morskiego.

Większość państw członkowskich wyraziła negatywną opinię wobec propozycji przyjęcia projektu decyzji Rady, zgłaszając zastrzeżenia proceduralne, prawne i merytoryczne. Jak mogliśmy przed chwilą usłyszeć, na podobnym stanowisku stoi polski rząd, który uważa, że ustanowienie obszaru NECA na Morzu Bałtyckim powinno być równoległe z ustanowieniem obszaru NECA na Morzu Północnym. Pozwoli to na ustalenie w miarę równych i sprawiedliwych poziomów emisji na obu obszarach. W związku z powyższym rekomenduję Komisji poparcie dla stanowiska rządu i nieakceptowanie decyzji Rady w obecnym brzmieniu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. W związku z tym, że rząd negatywnie odnosi się do tego dokumentu i poseł sprawozdawca zaproponował poparcie tego stanowiska, proponuję, aby Komisja przyjęła następującą opinię: „Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP: 1) nie popiera wniosku dotyczącego decyzji Rady ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte na forum HELCOM i Międzynarodowej Organizacji Morskiej, w sprawie uznania Morza Bałtyckiego za obszar kontroli emisji tlenków azotu NECA, dokument COM (2013) 300; 2) pozytywnie odnosi się do stanowiska rządu zaprezentowanego w powyższej sprawie". Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia opinii tej treści? Nie słyszę. Opinię uznaję za przyjętą. Dziękuję pani minister.

Przechodzimy do pkt 3, Rada do Spraw Rolnictwa i Rybołówstwa. Proszę panią minister Krystynę Gurbiel o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o najbliższe planowane posiedzenie Rady, co do punktów A, czyli takich do przyjęcia bez dyskusji, Sekretariat Generalny do tej pory nie przekazał żadnych projektów legislacyjnych do tej listy. Zakładamy więc, że jest ona w tej chwili pusta.

Jeśli chodzi o sprawy, które będą przedmiotem dyskusji na Radzie, tym razem głównym punktem będzie kwestia wspólnej polityki rybołówstwa. Prezydencja litewska,

na posiedzeniu Rady w dniu 15 lipca, przede wszystkim zaplanowała przyjęcie podejścia ogólnego Rady w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego. Jest to fundusz, który służy realizacji celów reformy wspólnej polityki rybołówstwa, ma wspierać również osiągnięcie w tym sektorze celów strategii Europa 2020. Będzie on wspierał proces wdrażania zintegrowanej polityki morskiej.

Jeśli chodzi o stanowisko polskie, będzie ono zgodne z naszym ogólnym stanowiskiem do projektu tego rozporządzenia, które było przedstawiane Wysokiej Komisji. Chciałabym przypomnieć, że w październiku 2012 r. Rada do Spraw Rolnictwa i Rybołówstwa przyjęła tzw. częściowe podejście ogólne, które Polska również poparła, a które dotyczyło zakresu merytorycznego przedsięwzięć, jakie mają być finansowane z tego funduszu. Częściowe podejście ogólne znacznie rozszerza wstępnie proponowany zakres wsparcia, m.in. o trwałe i tymczasowe zawieszenie połowów, jak również projekty inwestycyjne w zakresie modernizacji statków oraz gospodarstw akwakultury.

Obecnie poddane pod dyskusję Rady podejście ogólne dotyczy pozostałej części dokumentu i chodzić będzie o system wdrażania programu operacyjnego finansowanego z tego funduszu, w tym system finansowy, kontroli i monitorowania. Aby uzyskać porozumienie w Radzie, Komisja Europejska przedstawiła zmianę projektu rozporządzenia o Europejskim Funduszu Morskim i Rybackim, która w dużym stopniu została przychylnie przyjęta przez prezydencję.

Polska, kierując się naszym stanowiskiem ogólnym w odniesieniu do tego zmienionego wniosku, przede wszystkim stwierdza, że w zakresie alokacji środków Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego na poszczególne państwa znaczenie powinno mieć kryterium historycznej alokacji, tzn. powinno się brać pod uwagę środki przyznane na obecną perspektywę finansową poszczególnym państwom oraz wskaźnik wykorzystania tych środków, aktualny poziom wykorzystania środków, co z jednej strony pozwoliłoby na zachowanie ciągłości realizacji wspólnej polityki rybackiej w poszczególnych państwach, a z drugiej strony pozwoliłoby docenić sprawność w wykorzystywaniu środków unijnych. Ponadto uważamy, że kryteria alokacji powinny również zawierać odniesienie do rybactwa śródlądowego, a w szczególności do potencjału akwakultury.

Kolejna kwestia, co do której Polska zamierza zgłosić zastrzeżenia w stosunku do przedstawionego projektu, dotyczy naruszania przez rybaków morskich przepisów wspólnej polityki rybackiej. Otóż aktualna propozycja wygląda tak, że Komisja Europejska może zawiesić środki finansowe w takiej sytuacji, które stanowią certyfikowaną refundację dla państw członkowskich. Mówiąc o praktyce, za przekroczenia ze strony indywidualnych podmiotów konsekwencje mogłoby ponosić państwo członkowskie. Polska podchodzi bardzo sceptycznie do tego rozwiązania. Będziemy proponowali, aby państwa członkowskie miały pewność prawną co do katalogu sytuacji, w których możliwe będzie zastosowanie mechanizmu wstrzymania lub zawieszenia płatności. Uważamy, że nie powinny to być sytuacje indywidualnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybackiej.

Ponadto Polska stoi na stanowisku, że wszędzie tam, gdzie Komisja uzasadnia propozycje uprawnienia do wydawania aktów delegowanych, które są przewidziane w projekcie rozporządzenia, potrzebą zapewnienia jednolitej interpretacji przepisów Unii Europejskiej należy, zgodnie z odpowiednim artykułem Traktatu, stosować należy akty wykonawcze, jako właściwe dla zapewnienia takich jednolitych warunków wdrażania aktów legislacyjnych we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Pozwoli to na większą kontrolę przez państwa członkowskie treści tych aktów.

Polska zgłosi też uwagi do proponowanego systemu monitoringu i ewaluacji w odniesieniu do funduszu rybackiego, popierając szereg innych państw członkowskich. To, co dla nas jest szczególnie istotne, to powrót do obecnych rozwiązań w zakresie terminów składania sprawozdań rocznych, a więc zachowanie terminu 30 czerwca, a nie skracanie go ze względu na wymogi związane z procesem zatwierdzania takiego raportu. Są to podstawowe kwestie, co do których Polska zamierza zabrać głos, jeśli chodzi o dyskusję nad projektem rozporządzenia odnoszącego się do Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

Drugim punktem legislacyjnym na posiedzeniu Rady będzie informacja o stanie prac nad pakietem reform wspólnej polityki rolnej. Nie ma jeszcze dokumentów, które prezydencja zamierza przedłożyć na posiedzeniu Rady. Zakładamy, że będą to informacje podsumowujące ostatnie rozmowy trójstronne oraz harmonogram prac nad ostatecznymi dokumentami prawnymi, które będą przedstawione Radzie i Parlamentowi Europejskiemu do formalnego przyjęcia. Przewiduje się, że nastąpi to jesienią bieżącego roku. Chciałabym przypomnieć, że na ostatnim posiedzeniu Rady Unii Europejskiej został osiągnięty kompromis, który Polska poparła. Wypracowane w trakcie posiedzenia Rady podejście ogólne stanowi podstawę porozumienia międzyinstytucjonalnego, które zostało osiągnięte przez Radę, Parlament i Komisję Europejską następnego dnia po posiedzeniu Rady.

W trakcie posiedzenia przedstawiciel Polski podkreśli znaczenie jak najszybszego formalnego przyjęcia tekstów nowych rozporządzeń, a także rozwiązań przejściowych na rok 2014, o których będziemy mówić w dalszej części posiedzenia Komisji, dlatego że jest to niezbędne do sprawnego wdrożenia nowych rozwiązań zarówno w roku przyszłym, jak też docelowych rozwiązań na lata 2015-2020.

Ponieważ porozumienie, które zostało osiągnięte na ostatnim posiedzeniu Rady przewiduje rozwiązania, które nie są zgodne z wyjściowym stanowiskiem Polski w odniesieniu do sektora tytoniu oraz wsparcia dla organizacji producenckich w sektorze chmielu, w związku z tym przedstawiciel Polski będzie przypominał o deklaracjach złożonych w tym zakresie przez Polskę na ostatnim posiedzeniu Rady w dniu 25 czerwca. Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, pani minister. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? W tym punkcie nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady do Spraw Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 15 lipca 2013 r. w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy.

Przechodzimy do pkt 4 porządku, dokument COM (2013) 327. Bardzo proszę panią minister Krystynę Gurbiel o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w MRiRW Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, wniosek dotyczący projektu rozporządzenia o zarządzaniu wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin stanowi część pakietu „Zdrowsze zwierzęta i rośliny dla bezpieczniejszego łańcucha żywnościowego”. Wysoka Komisja zapoznawała się już z czterema projektami należącymi do tego pakietu, to jest ostatni projekt z tego pakietu.

Jest to projekt dotyczący rozporządzenia, regulacji mającej znaczenie dla zasad finansowania ze środków unijnych programów dotyczących zarówno zwalczania chorób zwierząt, jak również ochrony zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin. Jest to istotne rozporządzenie. Określa ono również sposób finansowania programu szkoleniowego, który promuje zharmonizowane podejście do funkcjonowania unijnych i krajowych systemów kontroli, a także finansowanie sieci laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej oraz działania służące poprawie skuteczności kontroli urzędowych przeprowadzanych przez państwa członkowskie i egzekwowanie dorobku prawnego w dziedzinie łańcucha rolno-spożywczego.

Jeśli chodzi o stanowisko rządu w odniesieniu do tego rozporządzenia, to jest ono ogólnie pozytywne, tzn. rząd popiera ogólne założenia przedmiotowego projektu rozporządzenia, które ma służyć zapewnieniu odpowiednio wysokiego poziomu bezpieczeństwa żywności i systemu produkcji żywności, lepszego statusu zdrowia zwierząt, ich dobrostanu, wykrywaniu i zwalczaniu agrofagów, a w rezultacie zapewnieniu skutecznego wdrażania kontroli urzędowych poprzez – jak już wspominałam – wsparcie finansowania tych działań ze środków unijnych. Rozporządzenie to ma ustanawiać kwalifikowane koszty i środki.

Niektóre elementy tych rozwiązań budzą poważne zastrzeżenia Polski, w związku z tym w toku prac na forum Rady przedstawiciel Polski będzie dążył do wypracowania korzystnych dla Polski zapisów, w szczególności w odniesieniu do następujących kwestii – po pierwsze, minimalnej kwoty dotacji udzielanych przez Komisję Europejską. W projekcie przedłożonym przez Komisję proponuje ona, aby taka dotacja mogła wynosić nie mniej niż 50 tys. euro. W opinii rządu jest to zbyt mała kwota, biorąc pod uwagę typowe koszty takiego programu, który do tej pory na terenie Polski uzyskiwał finansowanie ze środków unijnych. Po prostu w praktyce ten przepis może powodować, że duża część programów dotychczas finansowanych w naszym kraju mogłaby nie móc uzyskać finansowania z tego powodu, że są zbyt tanie, mówiąc krótko. Dlatego Polska będzie dążyć do zdecydowanego obniżenia tej kwoty.

Kolejna kwestia, która budzi nasze zastrzeżenia, to proponowany termin zatwierdzania rocznych i wieloletnich programów oraz powiązanych z nimi środków finansowych. Komisja proponuje, aby ten termin to był 31 stycznia danego roku kalendarzowego, w którym ma się rozpocząć realizacja programu. Ze względu na uwarunkowania procesu przygotowywania i finansowania takich programów ze środków krajowych z naszego punktu widzenia to jest termin zbyt późny, w związku z tym będziemy proponowali, aby został on określony na koniec listopada poprzedniego roku kalendarzowego. Z kolei, jeśli chodzi o termin składania sprawozdań technicznych i finansowych z realizacji programu, to tutaj będziemy proponowali też zmianę zaprojektowanych przez Komisję Europejską terminów ze względu na to, że w naszych warunkach są one zbyt krótkie i będą trudne do dotrzymania.

Wreszcie ostatnia kwestia, na którą Polska będzie zwracać uwagę, to fakt, że w projekcie nie został określony termin obligujący Komisję do podjęcia decyzji o płatności ze środków unijnych w oparciu o sprawozdania przedłożone przez państwa członkowskie. Tutaj naszym zdaniem taki termin obligujący Komisję do udzielenia finansowania powinien zostać określony i do tego Polska będzie dążyć. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, pani minister. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Mariusz Grad, któremu oddaję głos.

Poseł Mariusz Grad (PO):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, pani minister, Wysoka Komisjo, jak wspomniała już pani minister, omawiany projekt jest częścią pakietu pięciu wniosków. Rozporządzenie to ma w jednym akcie w pewien sposób skonsolidować przepisy dotyczące finansowania omówionych przez panią minister dziedzin oraz aktualizacje istniejących przepisów. Określa ono zakres i cele wydatków związanych z żywnością i paszą, ustanawia maksymalny pułap na poziomie 1.891.000.000 euro.

Jak przed chwilą mogliśmy usłyszeć, rząd popiera ogólne założenia przedmiotowego projektu, jednak niektóre rozwiązania są nieakceptowalne i dlatego też przedstawiciel rządu na forum Rady będzie dążył do korzystniejszych dla Polski zapisów. Zwracam się do Wysokiej Komisji o wsparcie działań rządu oraz poparcie ogólnych założeń omawianego projektu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. W związku z tym stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy wniosek z dokumentu COM (2013) 327 i odnoszące się do niego stanowisko rządu i Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Przechodzimy do pkt 5. Jest to dokument COM (2013) 226. Bardzo proszę panią minister Krystynę Gurbiel o wprowadzenie do tematu.

Podsekretarz stanu w MRiRW Krystyna Gurbiel:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, ten projekt rozporządzenia, który przedstawiamy, jest to projekt rozporządzenia przejściowego, które ma określać zasady funkcjonowania wspólnej polityki rolnej w roku 2014.

Konieczność wydania takiego rozporządzenia wynika z tego, że nie zakończył się ostatecznie proces prac nad rozporządzeniami, które będą regulowały funkcjonowanie wieloletnich ram finansowych oraz wspólnej polityki rolnej na lata 2014-2020. Ze względu na potrzebę sprawnego realizowania środków przewidzianych we wspólnej polityce rolnej w przyszłym roku konieczne jest wydanie przepisów, które umożliwią dostosowanie dotychczas funkcjonujących rozwiązań WPR do nowych warunków oraz zapewnią ciągłość różnych form wsparcia w roku przyszłym, zanim ruszy docelowy system, który zacznie funkcjonować od roku 2015.

Projekt rozporządzenia przejściowego odnosi się do tych kwestii, które wymagają zapewnienia ciągłości wsparcia. Są to, po pierwsze, płatności bezpośrednie, środki przejściowe przewidujące przedłużenie głównych elementów istniejących rozwiązań, a więc możliwość stosowania systemu SAPS, możliwość stosowania dalszego wsparcia specjalnego, czyli płatności powiązanych z produkcją. Natomiast nowe elementy systemu płatności bezpośrednich, czyli takie kwestie jak zazielenienie, system dla małych gospodarstw, wejdą w życie dopiero od roku 2015. Wyjątek stanowią sprawy nowe stopniowego wyrównywania płatności pomiędzy państwami członkowskimi oraz możliwości transferu środków pomiędzy filarami wspólnej polityki rolnej. Te zasady, zgodnie z projektem, wejdą w życie w roku 2014.

Jeśli chodzi o kwestie rozwoju obszarów wiejskich, a więc PROW, Komisja Europejska zaproponowała kontynuowanie wsparcia ONW, płatności Natura 2000 oraz programu rolno-środowiskowego na zasadach określonych w aktualnie obowiązującym Programie rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007-2013.

Jeśli chodzi o tzw. rozporządzenie horyzontalne, a więc ten akt prawny dotyczący finansowania, monitoringu i kontroli wspólnej polityki rolnej, środki przejściowe ograniczają się wyłącznie do przepisów dotyczących doradztwa rolniczego, a także systemu zarządzania i kontroli IACS oraz zasady wzajemnej zgodności. Tutaj aktualne normy i wymogi będą obowiązywać również w roku 2014. Takie zapisy są niezbędne ze względu na ich związek z płatnościami bezpośrednimi.

Niestety, projekt nie przewiduje rozwiązań umożliwiających ciągłość realizacji wsparcia dla najuboższych mieszkańców Unii Europejskiej, które do tej pory było i jest finansowane w ramach programu będącego częścią wspólnej polityki rolnej, ponieważ w nowej perspektywie finansowej te przedsięwzięcia będą finansowane w ramach nowego funduszu – Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, który będzie częścią Europejskiego Funduszu Społecznego. Dofinansowanie przechodzi więc do polityki spójności, stąd nie może być już regulowane w przepisach dotyczących wspólnej polityki rolnej.

Jeśli chodzi o stanowisko rządu w odniesieniu do przepisów przejściowych, to proponujemy skupienie się na następujących kwestiach: po pierwsze to, co jest dla Polski kluczowe, to konieczność zapewnienia takich rozwiązań prawnych, które będą gwarantowały utrzymanie płatności bezpośrednich w roku 2014 na poziomie kampanii roku 2011. Chodzi o zachowanie kwoty 240 euro na hektar, jako średniej kwoty wsparcia, przede wszystkim poprzez możliwość przesuwania środków z drugiego filara na płatności bezpośrednie. Postulujemy, aby przepisy rozporządzenia przejściowego zapewniały możliwość dokonania takiego przesunięcia do 25% środków, zgodnie z decyzjami szczytu europejskiego. Gdyby ta kwota była niewystarczająca, uważamy za niezbędną możliwość kontynuowania przejściowego wsparcia krajowego. Chodzi o to, aby zapewnić w roku 2014 rozwiązania, które będą spójne z systemem, jaki został uzgodniony w ramach porozumienia w Radzie na lata 2015-2020.

Kolejna kwestia, na którą zwraca uwagę rząd, to konieczność zagwarantowania ciągłości wsparcia wieloletnich zobowiązań podejmowanych w ramach Programu rozwoju obszarów wiejskich. W szczególności chodzi nam o możliwość uznawania wydatków dla wszystkich zobowiązań wieloletnich podejmowanych zarówno w okresie 2007-2013, jak i wcześniejszych okresach, w tym zobowiązań dotyczących rent strukturalnych. Będziemy też postulować rozszerzenie liczby działań wsparcia w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, dla których możliwe byłoby podejmowanie już w roku 2014 nowych zobowiązań na działania o charakterze motywacyjnym, np. wsparcie dla młodych rolników,

oraz na działania inwestycyjne, takie jak wsparcie modernizacji gospodarstw czy też zwiększanie wartości dodanej.

Wreszcie, rząd będzie zwracał uwagę na konieczność zapewnienia w roku 2014 ciągłości realizacji wsparcia dla najuboższych mieszkańców Unii Europejskiej, czyli dostaw żywności w ramach programu pomocy dla takich mieszkańców UE. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję pani minister. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Marek Sawicki. Bardzo proszę.

Poseł Marek Sawicki (PSL):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, pani minister, generalnie stanowisko rządu można przyjąć z zadowoleniem. Mieliśmy trochę kłopotów z terminem, ale dzięki Bogu jeszcze w wakacje zdążyliśmy. Z pewnością ważną sprawą jest to, że na normalnych, dotychczasowych zasadach będzie można kontynuować wsparcie w ramach ONW, wsparcie w ramach programów rolno-środowiskowych czy Natura 2000. Wiem, że w tej kwestii także wewnątrz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi były dyskusje. Propozycja rozporządzenia te wątpliwości rozwiewa. Płatności będą kontynuowane.

Chcę także przyjąć z zadowoleniem zapowiedź możliwości przesunięcia tych 25% z drugiego filara na pierwszy, co daje nam po raz pierwszy realne szanse osiągnięcia płatności na poziomie średnim europejskim, jeśli chodzi o płatności bezpośrednie, pod warunkiem, że mocniej w stanowisku rządu zaakcentujemy konieczność uruchomienia już w roku 2014 kontynuowania krajowej płatności uzupełniającej, bo z tego rozporządzenia unijnego i ze stanowiska rządu ta konieczność nie do końca wynika. Rozumiem, że prawdopodobnie mamy tutaj do czynienia z nie do końca doprecyzowanym stanowiskiem pomiędzy resortem rolnictwa a resortem finansów. Wydaje się, że ten element, jako trwały, zapowiadany w ramach szczytu, kontynuowany do roku 2020, z krajowymi płatnościami uzupełniającymi powinien wchodzić w realizację już w roku 2014. Także możliwość kontynuowania rozwiązań w ramach art. 68 jeszcze w roku 2014 daje nam szanse na to, żeby te szczególnie wrażliwe sektory rolne, które zdecydowaliśmy się wspierać w ramach narodowej koperty, nadal takie wsparcie będą otrzymywały.

Są to te istotne elementy i jak powiedziałem, warunki przejściowe w roku 2014 nie mogą pogarszać, co wynika z tych propozycji, warunków wsparcia dla polskiego rolnika w roku 2014 w stosunku do roku 2013, mimo że generalnie budżet przewidziany na wspólną politykę rolną w nowej perspektywie finansowej dla Unii Europejskiej i dla Polski jest nieco niższy.

Chcę więc udzielić pełnego wsparcia z tą uwagą, żeby jednak te kwestie krajowych płatności uzupełniających w tym stanowisku polskim bardzo mocno uwypuklić. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła, w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu, dokument COM (2013) 226 i odnoszące się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Bardzo dziękuję pani minister.

Przechodzimy do pkt 6. Bardzo proszę pana ministra Jacka Dominika o zabranie głosu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, jest to dokument zawierający rekomendacje dla państw członkowskich strefy euro dotyczące polityki gospodarczej. Dokument ten jest głosowany i przyjmowany tylko przez państwa członkowskie strefy euro, więc Polska nie ma prawa głosu w tym zakresie i może tylko – i takie jest stanowisko rządu polskiego – przyjąć do wiadomości ten dokument.

Formalnie i faktycznie dokument został przyjęty w tym tygodniu na Radzie ECOFIN 9 lipca, czyli jest już obowiązującym aktem prawnym. Generalnie Polska akceptuje rekomendacje skierowane do państw członkowskich strefy euro. Wydaje się, że są one słuszne

i odpowiadają bieżącej sytuacji gospodarczej w całej Unii Europejskiej. Rekomendacji jest sześć. Pierwsza dotyczy tego, że państwa strefy euro powinny wziąć większą odpowiedzialność za sytuację gospodarczą w Unii Europejskiej. Ten wpływ jest ewidentny. To, co się dzieje w strefie euro, ma bezpośredni wpływ na sytuację gospodarczą państw spoza strefy, więc ciężar odpowiedzialności spada faktycznie przede wszystkim na państwa strefy euro. Druga rekomendacja dotyczy zapewnienia, by Eurogrupa monitorowała i koordynowała polityki budżetowe państw członkowskich. To jest nowy element związany z niedawno przyjętymi regulacjami w postaci sześciopaku i dwupaku. Tutaj też wydaje się, że jest bezpośrednie powiązanie sytuacji budżetowej państw członkowskich z ogólną sytuacją gospodarczą w strefie euro. Wiadomo, że obecny kryzys charakteryzuje się dwoma elementami – jest to kryzys sektora bankowego i kryzys zadłużeniowy państw członkowskich. Wydaje się, że kontrola czy monitorowanie sytuacji budżetowej państw członkowskich są jak najbardziej pożądane.

Co jest istotne w tych rekomendacjach, to zwrócenie uwagi na fakt, że tempo konsolidacji fiskalnej powinno być dostosowane do możliwości państw członkowskich. Ten element pojawia się od jakiegoś czasu jako coś nowego, przede wszystkim w podejściu Komisji Europejskiej. Jeszcze dwa lata temu dużo trudniej było znaleźć tego typu sformułowania sugerowane przez Komisję Europejską i akceptowane przez większość państw, aby jednak brać pod uwagę, jaki wpływ na tempo wzrostu gospodarczego ma konsolidacja fiskalna w poszczególnych państwach członkowskich i na to zwracać szczególną uwagę w celu ochrony tempa wzrostu gospodarczego.

Trzecia rekomendacja dotyczy dokonania analizy przyczyn występowania różnic w oprocentowaniu kredytów bankowych w państwach członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw. To tak naprawdę jest zwrócenie uwagi na problem. Musimy pamiętać, że poziom oprocentowania to przede wszystkim wypadkowa kosztu pieniądza w poszczególnych państwach członkowskich, jak również skali ryzyka ponoszonego przez banki przy udzielaniu tego typu kredytów. W związku z tym ta cena musi być naturalnie zróżnicowana, bo nie we wszystkich państwach członkowskich mamy identyczną sytuację. Nie możemy porównywać sytuacji gospodarki niemieckiej np. z sytuacją gospodarki greckiej. Ryzyka są zupełnie inne i muszą znaleźć odzwierciedlenie w cenie pieniądza.

Czwarta rekomendacja dotyczy dalszego wspierania naprawy banków i generalnie sektora bankowego. Tutaj Polska też nie ma zastrzeżeń do tej rekomendacji. To jest zwrócenie uwagi na bieżący problem. Jak państwo wiedzą, toczy się szereg dyskusji na ten temat, począwszy od podstawowych dyrektyw w zakresie usług finansowych związanych z wymogami kapitałowymi banków, z różnymi rodzajami działań mających na celu wzmocnienie norm ostrożnościowych, poprzez dyskusję na temat utworzenia unii bankowej i wszystkich poszczególnych elementów tej unii. Jak mówiłem wcześniej, jedną z przyczyn kryzysu w Unii Europejskiej są problemy sektora bankowego, w związku z tym naturalne jest, że ten temat jest szczególnie adresowany.

Piąta rekomendacja dotyczy koordynowania *ex ante* planów dotyczących ważniejszych reform gospodarczych w państwach strefy euro. To pochodna problemu, że państwa strefy euro muszą wziąć większą odpowiedzialność za politykę gospodarczą Unii Europejskiej i dokonywać takich reform w swoich państwach, które rzeczywiście podnoszą konkurencyjność ich gospodarek, a nie tylko mają na celu wprowadzenie jakichś zmian, które nie zmierzają we właściwym kierunku.

Szóste zalecenie dotyczy podjęcia odpowiednich działań mających na celu poprawienie rynku pracy, zwłaszcza podkreślenia problemu bardzo wysokiego bezrobocia wśród ludzi młodych. To jest problem narastający w całej Unii Europejskiej, zwłaszcza w strefie euro. W tym zakresie kierowane są zarówno rekomendacje do poszczególnych państw członkowskich, jak i podejmowane nowe inicjatywy na poziomie Unii Europejskiej, uwzględniające wszystkie dostępne instrumenty – fundusze strukturalne, środki EBI. Chodzi o odpowiednie działania państw członkowskich w celu zmniejszenia bezrobocia i przeciwdziałania narastającemu problemowi bezrobocia wśród ludzi młodych.

Jak mówiłem na wstępie, stanowisko rządu jest takie, że przyjmujemy do wiadomości te rekomendacje i generalnie oceniamy je jako zmierzające w dobrym kierunku. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Oddaję głos posłowi sprawozdawcy, panu posłowi Patrykowi Jakiemu.

Poseł Patryk Jaki (SP):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, przedmiotem dokumentu Unii Europejskiej jest projekt zalecenia Rady w sprawie wdrożenia ogólnych wytycznych dotyczących koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich strefy euro. Celem dokumentu jest prezentacja zaleceń Rady państwom członkowskim unii gospodarczej i walutowej, szczególnie w kontekście koordynacji polityki gospodarczej w ramach Eurogrupy.

Intencje wydają się być szczytne, jest tu mowa o stabilizacji, integracji, pobudzaniu potencjału wzrostu strefy euro, jednak kiedy przyjrzymy się środkom, to w mojej ocenie są one trudne do przyjęcia. Szczególnie instrument, który pozwala na ingerowanie w budżety poszczególnych państw strefy euro w tym przypadku, ale w perspektywie może to dotyczyć również Rzeczypospolitej. Budżet jest ważnym atrybutem suwerenności każdego państwa i w mojej ocenie jest to nie do przyjęcia. Po drugie, w momencie, gdy Polacy decydowali się na przystąpienie do Unii Europejskiej w ogólnopolskim referendum, nie było mowy o tym, że Unia Europejska będzie sięgała tak daleko do sfery suwerenności polskiego państwa. Jeżeli kształtowanie własnych dochodów i wydatków nie jest ważnym elementem suwerenności, to trzeba zadać pytanie, co nim jest?

Po trzecie, obawiam się, że gdybyśmy przyjęli takie zalecenia, to w dalszej kolejności otworzymy puszkę Pandory, zdecydujemy się na złe wektory działalności Unii Europejskiej i filozofii działalności Unii Europejskiej, a kolejnym krokiem może być to, o czym mówił prezydent Francji w polskim parlamencie – próba harmonizacji np. podatków w krajach Unii Europejskiej, co – jak Wysoka Komisja wie – byłoby z całą pewnością zabójcze dla polskiej gospodarki, która właśnie poprzez podatki jest konkurencyjna w stosunku do innych państw Unii Europejskiej.

Dlatego sugeruję Komisji negatywną rekomendację dla tego przedmiotowego projektu.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie pośle. Zaraz oddam głos w pierwszej kolejności państwu posłom, potem panu ministrowie, natomiast rozumiem, że pan poseł nie ma gotowej opinii? Powiedzenie, że opinia jest negatywna nie jest zgodne z zasadami, które przyjęliśmy w Komisji. Ewentualnie możemy przegłosować opinię, którą pan poseł przygotuje.

Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Proszę więc pana ministra o ustosunkowanie się do tej wypowiedzi.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Dominik:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Po pierwsze, problem polega na tym, że Polska nie ma prawa głosu w sprawie tego dokumentu, bo jest to dokument kierowany wyłącznie do państw strefy euro i tylko one głosują nad tym dokumentem. Jak zakłada stanowisko rządu polskiego, przyjmujemy do wiadomości ten dokument. Tylko tyle możemy zrobić. Możemy przeanalizować rekomendacje, które są skierowane do państw członkowskich, możemy się z nimi wewnętrznie zgodzić bądź nie zgodzić, natomiast nie mamy żadnej możliwości prawnej zablokowania przyjęcia tego dokumentu.

Jeżeli chodzi o główne zarzuty przedstawione przez pana posła sprawozdawcę dotyczące ingerowania przez Komisję Europejską w budżety państw członkowskich, to trudno się zgodzić z tą tezą. Na podstawie obecnie obowiązującego prawa Unii Europejskiej Komisja ma prawo wyrazić swoją opinię na temat projektowanego budżetu i planów na przyszłość. Jest tu nawet wskazane, że ma to zrobić w celu lepszego uwzględnienia tempa konsolidacji fiskalnej, biorąc pod uwagę możliwości państw członkowskich, czyli generalnie idzie to w dobrym kierunku. Zatem podkreślam, że jest to tylko wyrażenie opinii o poszczególnych budżetach. Ostateczna decyzja co do kształtu budżetu danego

państwa podejmowana jest przez parlamenty narodowe poszczególnych państw. Opinia Komisji będzie jednym z dokumentów, które parlament narodowy może wziąć pod uwagę, analizując zaproponowane przez rząd poziomy dochodów i wydatków, a zwłaszcza ich strukturę. Nie widzę tu zagrożenia czy ograniczenia suwerenności państwa członkowskiego.

Poza tym istotna jest druga część tej rekomendacji – te opinie mają konkretny cel. Mają służyć uwzględnieniu możliwości państw członkowskich w tempie konsolidacji fiskalnej, czyli można to odczytać w następujący sposób: odchodzimy od praktyki dotychczas stosowanej, wszyscy maszerujemy w tym samym kierunku i w tym samym tempie i zaczynamy różnicować, czyli poprawiamy swoje finanse publiczne, ale zgodnie z możliwościami, szczególnie biorąc pod uwagę możliwości zachowania odpowiedniego poziomu wzrostu gospodarczego. Nie widzę tutaj aż tak dużego ryzyka, żebyśmy musieli prezentować bardzo negatywne stanowisko, zwłaszcza że nie będziemy i tak o to stanowisko pytani. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję. Chcę tylko zwrócić uwagę, że w tym dokumencie, który otrzymaliśmy, a dokładnie w stanowisku rządu w pkt 1, w celach projektu aktu prawnego jest podkreślone, że dokument dotyczy państw strefy euro. Tym bardziej nie do końca rozumiem, w jaki sposób przeciwnicy wejścia Polski do strefy euro mieliby ingerować w to, jak strefa euro wygląda. Przyznam szczerze, że zupełnie tego nie rozumiem, ale pan poseł Jaki chce zabrać głos, proszę bardzo.

Poseł Patryk Jaki (SP):

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, oczywiście mam świadomość, że Polska w tej chwili nie wchodzi do strefy euro. Natomiast pani przewodnicząca i Wysoka Komisja wie, że Polska się zobowiązała, że w perspektywie wejdzie do strefy euro i – jak rozumiem – ma dla nas bardzo duże znaczenie, jak ta strefa euro będzie wyglądać. Jak sądzę, już w momencie akcesji do tej strefy przyjmiemy zasady, które w niej obowiązują. Dlatego mają one dla nas bardzo duże znaczenie.

Po drugie, chciałbym zwrócić uwagę na to, o czym mówił pan minister. Rzeczywiście, pan minister odczytał stan prawny dzisiejszy, natomiast – jak rozumiem – główną rekomendacją tego dokumentu jest przyjęcie nowego stanu rzeczy. Jak pan mówił, jednym z głównych narzędzi realizacji tej polityki, która jest zapisana w tym dokumencie, jest tzw. dwupak i tam zachodzi bardzo radykalna zmiana w stosunku do stanu obecnego, tzn. ma istnieć nawet możliwość weta wobec budżetów krajowych. To jest jednak zmiana zasadnicza w stosunku do stanu obecnego. Jeżeli to nie zagraża suwerenności poszczególnych państw, to co jej zagraża? Oczywiście chodzi o suwerenność w zakresie kształtowania polityki ekonomicznej, ale ona ma znaczenie podstawowe.

Jak rozumiem, jeżeli Wysoka Komisja nie może tego dokumentu głosować, to w takim razie był błąd, ale proszę to potraktować jako wyrażenie mojej opinii. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję. Teraz nam będzie dużo łatwiej. Dziękuję, panie pośle, za rozwianie tych wątpliwości. Czy są inne zgłoszenia do dyskusji? Nie słyszę. Pan minister, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MF Jacek Dominik:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Chciałbym, abyśmy odchodzili od pewnych mitów. Nie ma prawa weta w Unii Europejskiej odnośnie do budżetów narodowych. Nie posługujmy się taką terminologią, bo takiego zagrożenia w ogóle nie ma. Dwupak obowiązuje i – jak mówiłem wcześniej – dotyczy wyrażania opinii przez Komisję Europejską odnośnie do projektów budżetów, które są przyjmowane zgodnie z prawem krajowym przez parlamenty narodowe. Nie znam żadnej regulacji prawa wspólnotowego, która dawałaby prawo Komisji Europejskiej bądź którejkolwiek z rad do wyrażania weta wobec budżetu narodowego któregokolwiek państwa członkowskiego. Takiego zagrożenia nie ma. W takim zakresie żaden kraj nie pozbył się suwerenności.

Wydaje mi się, że w naszym narodowym interesie jest poprawa sytuacji gospodarczej w strefie euro, zwłaszcza finansów publicznych strefy euro, bo to bezpośrednio codzien-

nie rzutuje na sytuację gospodarczą w Polsce. Jeżeli są rekomendacje polegające na tym, że zachęca się państwa członkowskie do dalszej konsolidacji, w miarę możliwości, swoich finansów publicznych, to Polska nie powinna się temu przeciwstawiać. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Zakończyliśmy dyskusję. Proponuję przyjąć konkluzję następującej treści: stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła, w trybie art. 8 ust. 2 ustawy, zalecenia, dokument COM (2013) 379 i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej i Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Przechodzimy do pkt 7, sprawy bieżące. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zhłoszeń.

Najbliższe posiedzenie Komisji, na które serdecznie zapraszam, odbędzie się 19 lipca o godzinie 11.00.

Zamykam posiedzenie Komisji.